

REGGEL

1.

A kút zörög és messze egy vonat
nyögdel a nádas rét párák ölén.
Álmos hajóslegények ébrednek.
Szúnyog harcol a sűrű tej fölén.

Így indul el a nap a fák fölött.
Mint kék olaj, úgy ömlik szerteszét
és ember állat és a földi tárgyak
fölisszák és indulnak, mint a gép.

Kotyognak, bögnék aztán csendesen,
úgy dél felé eldőlnék, mint a zsák.
Küzzadva alig várják az alkonyt,
mikor kitarja ágyát a világ.

2.

Ereszd el lomb a párát. A nap már fent ragyog.
Feküdtél véle eddig. Nyissad ki ablakod.
Szép, fürge szeretődöt esengi már az ég.
Eresszétek hát lombok. Már ragyog a vidék.

TAKÁTS GYULA.

PÁRBESZÉD

A FILISZTER SZÓL:

„Hát ne dalolj, ha úgy tetszik! — ki bánja?
vagy add a dalt, mint ingyen ráadást!
a szent közérdek nem a dalt kívánja,
sokkal inkább a hasznos fáradaást.

Ki esztelen csak rímeit csinálja,
s a fellegekben tart örök lakást,
az itt a szorgos dolgozók zshiványa,
nem érdemli a betevő falást.“

A KÖLTŐ SZÓL:

„Rühes féreg, ki port eszel s iszol,
semmittevésed munkádnál nagyobb:
miért akarsz bolond kocsidba fogni?

Ha nem vagyok, a sárba kárhozol,
embernek látszol olykor, mert vagyok:
tudsz emberhangon néhány szót dadogni.“

CSORBA GYŐZŐ.